

IN PSALM 73 SPREEKT ASAF OVER HET RAADSEL VAN DE VOORSPOED VAN DE GODDELOZEN. OF EENVOUDIGER GEZEGD: WAAROM GAAT HET MET DE MENS DIE GEEN REKENING HOUDT MET GOD EN ZIJN EIGEN WEG GAAT, VAAK BETER DAN MET DE GELOVIGE? OOK DAVID EN JOB WORSTELDEN HIER KENNELIJK MEE, (PSALM 37, JOB. 21:6-15). TOCH BLEVEN ASAF, DAVID EN JOB TROUW AAN GOD. WAT WAS HUN GEHEIM?

• door Kris Tavernier

LEVEN vanuit een hemels perspectief

Het leven gaat niet over rozen

Laten we eerlijk zijn, lijkt het er vaak niet op dat het de ongelovige meer voor de wind gaat dan de gelovige? Terwijl de gelovige worstelt met zijn zonden kan er voor de ongelovige veel, als het maar 'humaan' is. Terwijl de ongelovige een 'leugentje om bestwil' gerechtvaardigd vindt heeft de gelovige gewetensbezwaren, waardoor hij de waarheid spreekt met alle gevolgen van dien. Terwijl de ongelovige geen moeite heeft met zogenaamd 'zwart geld' of 'zwart werk' wil de gelovige eerlijk zijn financiële zaken afhandelen, wat hem heel wat meer kost.

En als we verder kijken: zowel de ongelovige als de gelovige worden geconfronteerd met ziekte, dood, teleurstellingen, moeiten, huwelijksproblemen, rebellerende kinderen en nog heel wat meer. 'Er is een ijdel ding, dat op aarde geschiedt: er zijn rechtvaardigen, wie het gaat naar de verdienste der goddelozen en er zijn goddelozen, wie het gaat naar de verdienste der rechtvaardigen' (Pred. 8:14, vgl. Pred. 7:15). Wat heeft de gelovige dan voor op de ongelovige? Bovendien wordt van de gelovige nog verwacht dat hij een getuigenis is in zijn omgeving. Dat maakt hem niet populair en lijkt vaak weinig vrucht op te leveren. Ook wordt van hem verwacht dat hij betrokken is bij de gemeente, wat tot heel wat meer werk en drukte leidt. We willen natuurlijk beslist niet terugkeren naar ons vroegere leven. Maar kunnen we het niet gewoon wat kalmer aan doen, genieten van het leven zonder ons al te druk te maken?

Asaf worstelt

Van vers 3 tot en met 12 (Psalm 73) beschrijft Asaf het leven van de ongelovigen. Hij was afgunstig geworden op hen. Zo vermeldt hij dat

hij bijna was afgeweken van de weg met God (vs. 2) om afvallig over te gaan naar hun weg (vs. 15). Ondanks zijn reine hart en zijn onschuld (vs. 13) was zijn leven toch moeilijker dan dat van de goddelozen (vs. 14). Asaf werd verbitterd en geprikkeld om toch maar die weg op te gaan (vs. 21).

Maar dan omschrijft hij zichzelf als dwaas en zonder verstand. Vanwaar deze plotselinge ommekeer? Wat is Asaf gaan zien? Het antwoord staat in vers 17, een wonderbaarlijk 'totdat', nl. totdat hij Gods heiligdommen inging. En daar wordt zijn blik op de toestand van de goddelozen veranderd! Hij gaat de dingen zien zoals ze voor de ogen van God zijn. Hij ziet dat hun hele leven slechts een droom is die eindigt in puin, terwijl hijzelf geleid wordt door God en eindigt in heerlijkheid. Zo besluit hij dan: 'mij aangaande, het is goed nabij God te zijn', om bij God te leven (God is zijn toevlucht) en om voor God te leven (Gods werken vertellen). Asaf komt tot de conclusie dat hij met en voor God wil leven.

Leven met je hoofd in de hemel

Het leven van een christen is een leven met de voeten op de aarde, maar met het hoofd in de hemel. Daarmee bedoel ik niet dat de voeten losgekoppeld kunnen worden van het hoofd of onafhankelijk van het hoofd kunnen functioneren. Onze voeten functioneren trouwens alleen maar door de werking van de hersenen in ons hoofd! Ik bedoel nu precies dat het hoofd de voeten moet besturen. Als ons hoofd zich (figuurlijk gesproken) in de hemel bevindt, dan kan er een geestelijke, hemelse wandel op aarde ontstaan.

Prachtig is hoe de twaalfjarige Jezus al de sleutel tot zo'n leven

uitspreekt. 'En Hij zei tot hen: Wat is het, dat gij Mij gezocht hebt? Wist gij niet, dat Ik moet zijn in de dingen Mijns Vaders?' (Luk. 2:49, SV.). Dit zijn de eerste woorden van de Heer Jezus die wij kennen en wat een bijzonder voorbeeld voor ons! Wij moeten zijn (of 'bestaan') in de dingen van de Vader, in zijn heiligdom, in zijn leefwereld. Hij sprak deze woorden als twaalfjarige en zijn leven op aarde was er het volmaakte voorbeeld van, voor u en voor mij! 'Als u nu met Christus opgewekt bent, zoekt dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan Gods rechterhand. Bedenk de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn' (Kol. 3:1-2). 'Daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare' (2Kor. 4:18a). Als je een vruchtbaar en boeiend geestelijk leven wilt hebben, ga dan op zoek naar de geestelijke dimensie, naar de dingen van God. Is het in de praktijk merkbaar dat Christus ons leven is?

Wat een perspectief!

Het geloof houdt zich bezig met de onzichtbare werkelijkheid en met de vaste hoop die voor ons is weggelegd (Hebr. 11:1). In het geloof zien wij de werkelijkheid zoals die voor God is, niet in een tijdelijk maar in een eeuwig perspectief. 'Het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig' (2Kor. 4:18b). Daarom zegt Paulus: 'Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons zal geopenbaard worden' (Rom. 8:18).

Paulus is bereid om al het lijden erbij te nemen – en hij heeft geleden – opdat hij zal mogen delen in de heerlijkheid van Christus (vs. 17). In 2Kor. 4:17 gebruikt Paulus het beeld van een weegschaal. Leg 'de lichte last van de verdrukking' maar aan de ene kant en 'het alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid' aan de andere kant. Dan slaat de balans overtuigend door naar die laatste kant!

En nu aan de slag

Nergens in de Bijbel worden wij opgeroepen om kluizenaars te worden of om ons terug te trekken in een gesloten gemeenschap. Nee, onze plaats is op deze aarde, te midden van de samenleving waarin wij geplaatst zijn. We kunnen niet 'gewoontjes' doen, leven alsof onze behoudenis een ticket is dat we op zak hebben. Dat grote geschenk, onze behoudenis, moeten wij met volle inzet uitwerken in ons leven zodat wij kunnen schijnen als lichtende sterren, ieder op zijn plaats (Fil. 2:15).

Het zal je leven op aarde er niet gemakkelijker op maken. Kijk maar naar de Heer Jezus. In de wereld was voor Hem geen plaats. Hij had geen eigen geboorteplaats, geen eigen woonplaats, zelfs geen eigen begraafplaats! En als wij Jezus volgen in deze wereld, hoeven we daar geen applaus voor te verwachten. Maar als wij leren kijken door Gods ogen en leven vanuit Gods heiligdom, vinden we de stimulans en het perspectief om in deze wereld voor Hem te leven! ■